

**Io. Baptistæ Portæ Neapolitani Magiæ Naturalis Libri
Viginti**

Della Porta, Giambattista

Frankfurt, 1607

Quomodo capræ, & oues commisceantur. Cap. X.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70772](#)

nisi quod indomitum, & seruitio contumax sylvestri more, strigosum patris proferet habitum. Generantur enim ex equa & onagris mansuefactis. Mule veloces in cursu, duritia eximia pedum, verum strigoso corpore, indomito animo, sed generoso. Verū eiusmodi admissarius nepotibus magis, quam filijs vtilior est: nam ubi asina & onagro natus admittitur equæ, per gradus infracta feritate, quicquid ex eo prouenit, paternam formam, & modestiam, fortitudine celeritatemq; autam refert, ex Columella. Hi forte sunt muli, quos Aristoteles Syriæ peculiares scribit, celeritate prestantes, nec steriles, quibus tamen commune nomen fortiti sunt propter formæ similitudinem, vt asini feri yrbaniorum nomen acceperint. Sed non tam peculiare est genus

Ex taurō & asino fortissimi muli.

Nam & quartum genus reperitur, quod Gratianopoli, ut scribitur, reperitur, & Gallica voce Iunar nominatur. Gesnerus à fide dignis audiuit, visum equū ad radicem mōtis Spelungi in Rhetia ex equa & taurō generatum. Nos autē Ferrarie vidimus aliquos forma muli, capite vitulino, quibus cornuum loco duo inerant tuberculæ indefessæ, & indomitæ ferociæ, coloris nigri, oculis taurinis, eo spectaculo mirum in modum delectabamur. Audiuiimus in aliquibus Galliæ partibus vulgares esse, et si per Galliam pertransiens nō viderim.

Quomodo capra, & ovis commisceantur.

C A P. X.

VT vitia aliqua in ariete emendemus, & meliores aliquas notas impingamus, aut cum feris & sylvestribus remiscendo, aut cum similibus, & non longe à suo genere, voti compotes effici poterimus. Proximum genus est capra & ovis, commiscendo igitur

musmus ex capra & ariete fit.

In Hispania, & maxime Corsica non absimile oviibus genus musimonū, inquit Plinius, caprino villo quam pecoris velleri proprius, quorum ē genere, & oviibus natos prisci Vmbros vocauerunt, Strabo μετρούσι. Albertus

bertus vero musmos vocat, qui ex capra, & ariete nascuntur. Apud Rhetos, Heluetijs confederatos, locis alpinis audio aliquando nasci capras posteriore parte, anterius oves, vel arietes, sed vivere non posse, & parum post partum emori. Arietes enim quoniam senescunt, validos & libidinosos fieri, & capras aliquando superuenire. Ex ouibus, & arietum ferorum coitu foetum conceptum paternum colorem retulisse, eumque scilicet durasse per lobalem, & nepotes deinceps, lanam vero in primo quidem foetu hirtam, sed in nepotibus, & deinceps mollem fuisse. Contra vero

cini rum ex ove & hirco generari.

Idem Albertus ait cini rum dici ex ove, & hirco natum. Sed optimum excogitatum est adulterium

ex fera & miti capra prolem generare.

Qualemq; speciem, que fuerit in feris bestijs per neponum gradus mitigata feritate in mitem abire tradunt scriptores. Columellæ exemplu adducam. In municipium Graditanum ex vicino Africæ miri coloris sylvestres, ac feri arietes, sicut aliæ bestiæ munerarijs deportantur, M. Columella Iunij Columellæ patruus quosdā mercatus in agros trastulit, & mansuefactos tectis ouibus admisit, eæ primū hirtos, sed paterni coloris agnos ediderunt, qui deinde & ipsi Tarentinis ouib. impositi, tenuioris velleris arietes progenerauerūt. Ex his rursus quicquid conceptū est, maternā molliciem, paternum, & auitum retulit colorē. Idem in suis expertū, nam

ex fero, & miti sue hybridas procreare

possimus: nam aper ad Veneris libidinem inflammatisimus est, coeundique furore ardet, quod si foemina eius sic libidine furentis coitum refugit, aut ipsam expugnatam init, aut mortuam in terram abiicit. Et si quæ ex feris mitigatione, non concipere tradant, vt anseres, apes tarde, & ceruos ab infantia educatos, in nullo genere æquè ac in suillo facilis mistura cum fero: taliter natos antiqui hybridas vocabant, ceu semiferos. Nomen factum appareat παρθενούσι, forte quod per contumeliam in aliquos adulterio natos iactaretur.